

ஞான தீபம்.

புத்தகம்—1. | 1892 ஞான கார்த்திகை மீ 1 வ. | இலக்கம்—4.

குருமார்களே! ஆலிம்களை மூன்று பிரிவுகளாகி, மூன்றாம் பிரிவினுள்ள ஆலிம்களின் இலக்கணங்களைக்காட்டுதற்காக முஸ்லிம்களினால் வெளியான ஒருசிறு துறை உதாரணமாக யெடுத்திப்பேசினேன். அப்படிப்பட்டவர்களேயன்றி, தெளிவையுடைய உலமாக்கள் சகலரும நமது மார்க்கமொன்றே அக்கிலேற்றுக்கொள்ளத்தக்க மார்க்கமென்பதை டறிவார்கள் இல்லாந்தில் குயில்லியம் துரை இஸ்லாமானதும், புதுமைப்பட்ட தந்தரவிதமாய் அவருடைய பிரசங்கத்தினால் இஸ்லாம் அந்தத்தேசத்திற் பரந்தவருவதும், நமதுமார்க்கம் புத்தி ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதா யிருப்பதினாலேயே, நமது ஆலிம்கள் நமது மார்க்கத்தை யறிந்திருப்பதுபோல் மறு சமயங்களையும், இக்காலத்திலுள்ள கல்வி சாஸ்திரங்களையும் தீர்க்கமாய்க்கற்று, பிரசங்கஞ் செய்வார்களேயானால், ஒவ்வொரு வருடத்திலும் ஆயிரக் கணக்கான காரியீன்களை இஸ்லாமாக்கக்கூடும். அவர்கள் இந்த சமாளின் நிலைபரத்தைக் கவனிக்க வேண்டும் அதற்குத்தக்க இல்லமுக்களைக் கற்கவேண்டும் இலங்கை முஸ்லிம்களில் பல பாஷைகளை யுட்கற்றுக்கொள்ளும் தாகம் கிளம்பிய

ருப்பரைக் கவனிக்கவேண்டும். அந்தக் கல்விகளினு ழுண்டாகக்கூடிய ஆபத்துகளை யறியவேண்டும். அவைகளை மாற்றுதற்கு நமது மார்க்கத்தின் உண்மையைப் பகிரங்கமாகவேண்டும் அவ்விஷயங்களில் முயற்சி எடுப்பவர்களுக்கு உபவியாயிருக்கவேண்டும். ஹசு தென்கிற தீய பாஷையையப் பாராமல் கிருபை யெங்கிற பழிர்ந்த பாஷையையப் பாரக்கவேண்டும். அப்படி நடந்தால் நபிசல்லல்லாகு அலைகிவஸல்லமவர்களுடைய சொற்படிக்கு அவர்கள் நபிமார்களின் சநந்தர்களாயும், இலங்கும் நகைத்திரங்களாயுமாயிருப்பார்கள்.

போதகர்களே! கடவுளா லிறக்கப்பட்ட உண்மையான வேதத்திற்கு இலக்கணமாகவது, அதில் யாதொரு குறைவுகளில்லாதிருத்தல். குதான் தேசத்திலுள்ளகாட்டுமனிதர்கள்முதல், வித்வசிரோமணிகளுக்கெல்லாம் அவரவர்கள் புத்தியின் கதறுக்குத்தக்க அறிவுகளும் அமல்களும் அடங்கினதாகவும், எல்லா சமாளுக்கு மிணங்கினதாகவு மிருத்தல் வேண்டும். அல்லாகுத்தாலா படைத்த படைப்புக் கொள்வொன்றையும் நோட்ட மிட்டால், அவைகளின் அ

என்று உங்களுள்லா மவைகளின் இயல்புக்கும தலத்துக்கும் இணக்கமான அமைதி, அவைகளுக்கின்ன குறைவிற்கு உடையது, இவ்விதம் படைத்தால் நல்லது என்று ஒருவராலுஞ் சொல்லக் கூடாது. ஆயும் பரிபூரண ஞான மமைந்திருப்பது தெரியவரும். அதுபோலவே அவனு லிறக்கிய வேதமாயிருந்தால் அது குறைவுகளில்லாத நிரப்பமான தாயிருக்கும். இந்த லக்ஷணம் எந்த வேதத்திலிருக்கின்ற தென்பதை யா மாய்வோம்.

நாஸ்திகவரையுங் குறுவானையும், கிறிஸ்தவர்களின் வேதப்புத்தகத்தையுங் குறித்துப் பேசினேன். இப்பொழுது கிறிஸ்துவவேதத்தையும், இந்துவேதத்தையும், எங்கள் வேதத்தையும் ஒப்பிட்டுக் கட்டப்போகிறேன்.

யிருக்கக் முடியும உயிர்ப்பிராணியை அமைக்கின்ற யிருக்கும் அல்லது உயிர்ப்பிராணி என்று தெரியா. மனிதன் அக்கிலுடையவனு யிருப்பதால் அஹுக்குத்தான் மனிதனென்து தெரியும். ஒரு மனிதனுக்கு அக்கிலுண்டாகிப் பராயமானபொழுது, முதலாவது அவன் தன்னையே யறியவேண்டும். நானென்று சொல்லுகிறேனே இது என்ன? இது என்னை, என் சரீரமென்று சொல்லுகிறதும், சரீரத்தின் உறுப்புகளைப் பிரயோகிக்கிறதும் நடத்துகிறதுமென்ன? இது காற்றா? புகையா? இது எப்படிப்பட்ட வஸது என்று வினங்கவேண்டும். ஆனால் நாங்களெந்தமட்டு யோசித்தாலும், நம்முடைய உள்ளமை நமக்கு விளங்கக்கூடாததாயிருக்கிறது. உலகத்திலுள்ளவைகளை யாராய்க்கிறோம் யானலோகத்திலிருக்

கிற சந்திரன், சூரியன், நக்ஷத்திரம் முதலியவைகளை அக்கிலுக்கொண்டுள்ளனது கிட்டப்படுத்தி?றும் ஆனால் அந்த அக்வினின்னதொன்று அழிபக்கூடிய தாயில்லை ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்களை வாசித்தறிந்து கொள்கிறோம் நினைத்தபோது அவைகளைஎங்கள் கருத்துக்கு வருகின்றன. ஆனால் அவைகள் எங்குமறைந்திருக்கின்றன, எங்கு பதிந்திருக்கின்றன, எவ்விதம்தேன்வையான நேரத்திற்கு மனத்திற்கு வெளியாகின்றனவென்று எங்களுக்கு விளங்குகிறதில்லை. நமமையல்லாதவைகளை ஆராய்ந்தறிபக்கூடிய தத்துவயிருந்தும் நம்முடைய நட்புசை நமக்கு அறிய சக்தியில்லாதிருக்கிறோம். இதற்குக்காரணமென்ன? இதற்குக் காரணமாவது:— அல்லாருத்தாலாவுடைய சொற்படி நாம் கீழ்மையிலு மதிக்கீழ்மையாயிருப்பதே. நம்முடைய நட்புசீரீய குணங்களிற் றுழந்து கல்பு இருளாயிருப்பதும் நாம் உலக ஆசைகளுக்கும், சரீர இச்சைகளுக்குங் கீழ்ப்பட்டு அடிமையாயிருப்பதுமே. ஆகையால் வேதமாவது:—முதலாவது கல்பைத் துப்பரவாக்கி, சற்குணம்கொள்ளுதற்குரிய சட்டங்களும், இரண்டாவது-நமது கல்பு துப்பரவாகி வருகையில் நம்மை நாமறி கிற விதங்களு மடங்கினதாயிருக்கும் நமது கல்பைத் துப்பரவாக்கி, நாம் சற்குணம்கொள்வதற்கு முதலாவது, நாம் அல்லாருத்தாலா ஒருவனுண் டென்பதை நமான் கொள்ளுகிறதும், இரண்டாவது நம்முடைய நட்புசைத் துப்பரவாக்குகிறதற்கு, அவனால் வெளியாகக்கிய கட்டளைகளை யுறுதிக்கொண்டு அவைகளைச் செய்வதுமாயிருக்கும். இதைத்தான் அல்லாருத்தாலா, மனிதரைக் கீழ்மையிலும் கீழ்மையானவாக

ளாக்கிறோமென்று சொல்லியபின் (இல்லல்லகோ ஆமனாவ அமிலுஸ்ஸாலி ஹாத்திபலஹும அஜ்லுன் கைறும் ஹான்) சாமாண்டொண்டு நன்னடக்கைகளைச் செய்தவர்களைத்தவிர, அவர்களுக்கோ! மட்டில்லாத பேறு கிடைக்குமென்று திருவுளம் பற்றியிருக்கிறான்.

நம்மை நாமறிந்தால் நமது நாயின யறிவோமென்று, நாயகம் நபிசல்லல்லாகு அலைகிவசல்லம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய உள்ளமையையும் நாம் என்ன தத்துவத்தைக் கொண்டு நினைத்திருக்கிறோமென்பதையும் விளங்கிவரும்போது, அல்லாகுத்தாலாவின் மஸிபா வெண்கிற இல்லமுண்டாகும். அது நபிசை அல்லாகுத்தாலா ஈவிய பராகூர்ம் துயதரிக்குதற்கும் அவன் ஈட்டியபிரகாரம் நடப்பதற்கும் சரியத்தென்று சொல்லப்படும். நமது உள்ளமையையும், மறைவான இல்லமுக்களையுமறிதற்கு மஉரிபாவென்று சொல்லப்படும். கிறிஸ்த்துப் போதகரே! நமது சரியத்திற்கும் உங்கள் சரியத்திற்கு முள்ளுவித்தியாசங்களைப் பின்னற்சொல்லேன். இப்பொழுது உங்களிடம் சரியத் திருக்கின்றதென்று வைத்துக்கொண்டபோதைக்கும், உங்களுக்கு மஉரிபா இல்லையே. உங்களிற் கல்விமான்கள் பற்பல சாஸ்திரங்களிலுந் தேர்ச்சியடைந்தவர்களாயிருந்தாலும், ஹாகென்பதென்ன? அதிலுள்ளமையென்னவென்று கேட்டால், அது மனிதனுடைய புத்திக்கு மட்டிப்படாது. அதைக்குறித்து ஒன்றுற்சொல்லக் கூடாதென்ற மறுமொழியைச் சொல்லிவிடுகிறார்கள் புத்தியைக்கொண்டு இவைகளை மட்டிப்படுத்தக்கூடாதது நிகந்தான் ஆனால் நம்முடைய வேதத்தில் அவைகளை

யறியும் வழிகளைக் காட்டியிருப்பது மன்றி, அந்த வழிகளிற்சென்ற குத்தாபு மார்களும, ஆரிபின்களும் அவைகளைக் காட்டிக்கொடுக்கிறார்கள் கிறிஸ்த்துப்போதகரே! உங்களுடைய வேதத்தில் மஸிபா இல்லாததாற் சொற்ப வருடங்களுக்கு முன், அமரிக்காவிலும் ஐரோப்பாவிலும் சில கல்விமாண்கள் கிறிஸ்துவேதத்தைவிட்டும் நீக்கி, புத்தமதத்திலுள்ள ஞானங்களையும், இதுக்களுடைய ஞானங்களையும், சூயிபாக்களுடைய கித்தாபுகளையும் பார்வைபிட்டு, அவைகளுள் சிலதைச் சேர்த்து கியோசோபி (Tocosophy) என்று பெயர் வைத்தது, ஒரு புது மார்க்கத்தை யுண்டாக்கி இப்பொழுது இலக்கணக்கான கிறிஸ்தவர்கள் அந்த மார்க்கத்திலாகி யிருக்கிறார்கள். கியோசோபி என்பதற்குப்பொருள், ஆண்டவனையறிதல். ஆகிலும் இந்த மார்க்கத்தவர்களுக்கு குத்துமாரக எல்லாததாலும் அப்பாதையைக்காட்டிக்கொடுக்க செய்யுமார்க எல்லாததாலும் சரியத்தென்கிற அடித்தள மில்லாததாலும் தடுமாறித்திரிகிறார்கள். இன்னம் ஆபிரகண்கணக்கான உபதேசிகள் ஐரோப்பாவிலிருந்து துலையான தேசங்களுக்குப் போய்க் கிறிஸ்துமதத்தைப் பரப்பச் செய்தவருகிறார்கள். ஐரோப்பாவிலோ கல்வியிற் தேர்ச்சியடைய மனிதர்கள் வேதத்தைத்தள்ளி, பிரீதிங்கரென்று (Freethenker) ஏதீஸற் றென்றும் (Alheist) அவிசிவாசிகளாகி வருகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணம், உங்களுக்கு ஞானமில்லாததே.

பிராமணக் குருமார்களே! உங்கள் ஞானத்திற்கும், எங்கள் ஞானத்திற்கு முள்ள வித்தியாசங்களை இப்பொழுது

பேசுத்தேன்வையிலீஸ். ஆனால் உங்க ளு ஞானத்திற்கு சீயத்தென்று அடி தாளாமில்லாமல், உங்களில் இல க்கும் பொருளில்லாது உங்கள் ஞானவாயிலைப் போட்டுத் தடுக்கிறார்கள் எனாய்க்கேளும். மார்க்கச்சட்டங்கள் மாடுபான்று மில்லாததால், சேவில்களில் விக்கிரகங்களை வைத்துக்கொண்டு ஆட்டங்களும், மோனங்களும், தாசிக் கூத்துகளுக்கிட வேடிக்கைகளை மார்க்கமாய்க் கொண்டாடி வருகிறார்கள். நமது இஸ்லாமார்க்கமோ சரியாதும், மஸிபாவஞ்சேர்ந்த நிரப்பமான வேதமாயும், சூதாளி உள்ள பேரை மனிதர்கள் மூல் குந்துபுமர்கள், நபிமர்கள் வரையும் அவரவர்கள் அக்கிலின் கதறுக்குந்தங்க இல்லும்களும், அமல்களுமுடையனவாயும், சாமலும் அமல்களும், பற்பல மறுத்தாமக்களை யுடையனவாயும், அவரவர் பெண்டிப்புக்குத்தக்கராய் மறுத்தபாக்களைப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாயும் எந்த சமாளுக்கும் எந்த சாதிக்கும் இணங்கினதாயுமிருந்தால் நமது மார்க்கமே பரிபூரண ஞானத்தையுடைய அல்லாருத்தாலாவால் அருளப்பட்ட வேடிமென்றும், உங்க ளிருவர்களுடைய வேதங்களிற் குறைவுகொண்டால் அவைகள், கடவுளால் வெளியாக்கப்பட்ட வேதங்களல்லவென்றும் அத்தமாட்சிப்படுகின்றன.

குருமார்களை! நாளிப்பொழுது உங்கள மார்க்கங்களின் வணக்கங்களையும் எங்கள் மார்க்கத்தின் வணக்கங்களையுமொப்பிட்டு, எங்கள் வணக்கங்களின் மேன்மையைக் காட்டப்போகிறேன். எங்கள் சம்பாஷணையை. ஞானஜிப்பப்பத்திரிகையில் அகிள் அகிள் வெளியாக்கியிருவதால் அதை வாசிக்கும் முஸ்லிம்களுக்குப் பிரயோசனமாயிருக்கும்பொருட்டு, கூடியமட்டில் தெளிவாய் விளக்கிக்காட்டப்போகிறேன். அவர்கள் கவனித்தே சில காரியங்களையுள் சொல்லுகிறேன்.

முதலாவது, நான் வணக்கங்களைக் குறித்துப் பேசும்பொழுது பாத்தினுடைய இல்லைப்பற்றியும் பேசுவன். அதைப்பத்திரிகையில் வாசித்தவுடன இரகசியமான இல்லமுனைப் பராக்ராமாக்கிறுரென்று அந்தப்பத்திரிகைருக்கு உக்குஞ்செய்ய முன்பாயாமல், அவைகளை விளக்கிக் காட்டும்வரையும் சபூரூயிருப்பது நலவாயிருக்கும். பாத்தினுடைய இல்லமில்லெளியாக்கக்கூடிய எல்லையைக் கடக்காமற் பேசுவேன். பாத்தினுடைய இல்லங்களில் அக்கிலைக்கொண்ட விளங்கியடப்பத்திக்கொள்ளக்கூடியது மிருக்கின்றது விளங்கினாலும் சூரபதுபடாதது மிருக்கின்றது. அக்கிலுக்குவளங்காததும், சூரத்துப்படாததும், பேச்சைக்கொண்டெனக்கக்கூடாதது மிருக்கின்றது இவைகளைக்கூடியமட்டிலேபிரித்துதெளிவாகிக்காட்டுவேன். அப்பத்திரிகையை வாசிப்பவர்கள் இதை நன்றாய் விளங்கி மட்டுப்படுத்திக்கொண்டால், இந்த இல்லமுனை யாராயும்பொழுது சற்றுமல்லவராமலும், மயங்காமலும், அக்கிலைக்கொண்டு விளங்கக்கூடிய திந்தமட்டென்றும், கஷ்டைக்கொண்டு அறியக்கூடிய திந்தமட்டென்றும், ஒருவிதமுறையக்கூடாதது இன்னதென்றும் திட்டிப்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

இரண்டாவது, சரியத்தென்றும், மஸிபாவென்றும் சற்று முன் பிரித்து நான் பேசினது, வழக்கமாய்ப்படிப் பேசுவதனாலேயே. சரியத்தென்று நான் சொன்னது, னாகிறுக்கும் மஸிபாவென்றது பாத்தினுக்குமாயிருக்கும். அஃலு சரியத்தாவது, — என்கிறும் பாத்தினும் சேர்ந்ததாயிருக்கும். தார்க்கபதுமஸிபித்தாகியவைகளெல்லாம், சரியத்தென்றிற் சக்கரத்திற்குள்ளே யல்லாமல் புறத்திடல்ல. இமாம் கஸ்ஸாலி றகிமகூஸ்லாகு சரியத்தை இரண்டு வகையால் பிரித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள் முதலாவது இல்லமுத்தல்லீது. இரண்டா

வது அமலைச்சேர்ந்த இலம்புகள். இது நாலாவகை. முதலாவது, தொழுகை நோம்பு முதலிய அமல்கள். இரண்டாவது, கொள்வனை விற்றனைபோலுள்ள வழக்கங்: ஞாகுரிய சட்டங்கள். மூன்றாவது, நிக்காது தலாக்கு போலுள்ள கருமங்களுக்கூரிய சட்டங்கள். நாலாவது, நட்பின் தன்மையை யறிந்து அதைத் துப்பரவாக்கி, சற்குணம் கொள்ளுதற்கூரிய சட்டங்கள். இந்த நாலாவகைகளுக்கும் ளாகிரூன இல்மென்றும், அமலுக்குரிய இல்மென்றும், சவ்வீதைச் சேர்ந்தவைகளுக்கு பாத்தினைன்றும், இலம்புல் முக்காசிபாவென்றுஞ் சொல்லப்படும், ஆகையால்சரியத்து, மஃரிபாவைவிட்டும் பிரிந்ததல்ல. ளாகிரூனககொண்டு கல்பிலுள்ள அசுத்தங்கள் போய், திரைகள் நீங்கப்பட்டு நபிசல்லல்லாகு அலைகிவஸல்ல மவர்களுடைய நடக்கையாகிய தரிக்கத்தையப்பின்பற்றி அமல்செய்து வருகையில் வெளியாகிற உள்ளமைநாளுக்கு ஹக்கீக்கத்தென்றும் யாவுக்கும உள்ளமை அல்லா ஒருவனையன்றி வேறில்லையென்று திட்டப்படுத்திகிறது தவ்வீதென்றும், அந்த அறிவுக்கு மஃரிபாவென்றுஞ் சொல்லப்படும்

மூன்றாவது, அந்தப்பட்டதிகிரிகையை வாசிப்பவர்கள் பலமுறையும் திருப்பித்திருப்பி வாசிக்கவேண்டியது. கூடுமானால் நாலேந்து பெயர்கொணராய்ச்சேர்ந்து வாசித்தாராய்ந்து வந்தால், இல்லுதலக்கமாகும், மனத்திற் சந்தேகங்களுந்பத்தியானால் தெளிவையுடைய உலமாக்கரிடமல்லது, செய்குமார்கரிடம் கேட்டறிய வேண்டியது. அவர்கள் தற்கவகளை சொன்னால், அவர்களைக் கொண்டே அந்தப்பட்டதிராதிருக்கு நேரே எழுதினால், அவர் துதிக்கிற மறுமொழி எழுதுவார். பிழையென்பது அவருக்குத் திட்டப்பட்டால், பத்திரிகைகிலே ஏற்று வெளியாக்குவார்.

குருமார்களே! ஆலம் அலிலாம், ஆ

லம் மிதால், ஆலம் அறுவாகு, ஆலம் லாகுத்து ஆகிய ஆலங்களையும், அவைகொள்வொன்றுடைய சிபுத்துகோயும் அவைகளிலுள்ள படைப்பங்களையும், அந்தப்பட்டபுகள டடைக்கப்பட்டிருப்பது இன்னதைக்கொண்டெட்டையும அந்த ஆலங்களைக்கட்டிற்று அந்தந்த ஆலங்களுக்குத் தவ்வீத அமல்களையும், அவைகளிலுள்ள சாதுருக்களையும், ஆபத்துகளையும் வெவ்வேறுபிரித்துப் பேசுவேன் இந்த ஆலங்களைக்கொண்டே யிருக்கின்றது, இவைகளுக்கும் நமக்குமிருக்கின்ற உடையென்னவென்று தங்களை மனத்திலெருகேள்வி உற்பத்தியாகுட. அதை ஒரு உதாரணத்தைக் கொண்டு விளக்குகிறேன். இரண்டு நிலைக் கண்ணாடிகளை நோய் எதிரே வைத்து நடுவே ஒரு மனிதனிருந்தால், அந்தக் கண்ணாடிகளுக்குள்ளே அதிரயிக்கத்தக்க கட்டிகள் காணக்கூடும், வாசிக்கிறவர்கொள்வொருவம் நான் சொல்லுவதைச் சோதனை பண்ணிப்பார்த்தால், மிகவும் பிரயோசனத்தைக் கொடுக்கும். அந்த இரண்டு கண்ணாடிகளில் ஒரு கண்ணாடிக்கு அ வென்றும், மற்றக்கண்ணாடிக்கு ஆ, வென்றும், பெயர் கொடுப்போம். முதலாவது, அந்த அ. வென்ற கண்ணாடியில் அந்த மனிதனுடைய ரூபம் தெரியும், இதற்கு முதலாம் தட்டென்று சொல்வோம் இரண்டாவது, ஆ, என்கிற கண்ணாடியும் அதில் தெரிகிற அந்த மனிதனின் ரூபமுந் தெரியும், இதற்கு இரண்டாம் தட்டென்று சொல்வோம். மூன்றாவது, அந்த உள்ளுக்குத் தொற்றுக்கிற கண்ணாடிக்குள்ளாற்பார்த்தால், இன்னமொரு தட்டித்தெரியும் இவ்விதமே கணக்கிலகப்படாத தட்டிகள் தெரியும். ஆனால் கண்பார்வைக்கு நாலேந்து தட்டிக்கதிகந் தெரியாது. இதை அப்பத்திரிகை வாசிக்கிறவர்கள் பார்த்துக்கொண்டால், ஆரியர்களின் மறுத்தபாக்களைப்பற்றிச் சொல்லுகிற விவரம், ஒரு யட்டுக்கு நினைப்பதும்

முன்னே நிற்கிற மனிதனின் வெளி ரூபத்தை, வகுத்து உடைய மறுசரிப்பா அல்லது உருக்கத்து முகம்மதியாவுக் உவமையாய் டேசலாம். இந்த உவமை சிபுத்திர் வெளியாகுதலைக்காட்டவன்றிக் கண்டிப்பைக்குறித்தல்ல உள்ளே யிருக்கின்றது, அநுபிபாய்க் காணக்கூடாதுமாய், அறியக் கூடாததுமாய்க் குறித்த சீரமென்கிற சிபுத்தைக்கொண்டு வெளியாகியிருப்பதுமாயிருப்பதால். அந்த மூகுக்கு வுட்பொருளும், முகலாவதாகக் கண்ணாடியிற் றேற்றுகிறதற்கு அடியான் காரியாவென்றும். இரண்டாம் தட்டு, ஆலம் அதுவான்றும், மூன்றாம் தட்டு ஆலமிதா வென்றும் நாலாம் தட்டு, ஆலம் அறிவாமென்றும் உவமையாய்ப் பேசலாம். கண்ணாடியில் சோற்றிய ஒவ்வொரு தட்டி மற்றதுக்கு நிழலாயிருப்பதுபோல், வகுத்துக்கு வாழ்த்தியது நிழலாகவும், ஆலம் அறுவாகு வாழ்த்தியது நிழலாகவும் ஆலமிதால் அறுவாழ்த்தி நிழலாகவும், ஆலம் அறிசாம் ஆலம் மிதாலின் நிழலாகவுமிருக்கும். இதை அடிப்பதிகை வாசிக்கிறவர்கள் நன்றாய் வாசித்தும், அறிந்தவர்களிடங்கேடும் விளங்கித் திட்டப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். பாத்தினுடைய இல்லறாக அடித்தளமாண்படியால். நான் பிள்ளை சொல்லப்போகிற விவரங்களை யறிவற்கு இதை நன்றாய் விளங்கிக் கொள்ளுதல் அவசியமாயிருக்கும் ஆனால் ஒரு உதாரணத்தைச் சொன்னால் சகல விஷயங்களிலும் அந்தவிதந்தானென்று நினைத்துவிடப்படாது. நான் சொல்லிய உதாரணத்தைக் கொண்டு ரூபிக்க நாடுகிற காரியம் ஒன்றையே கவனிக்கவேண்டும். ஒரு மனிதனைச் சிங்கத்துக்கு ஒப்பிடுவது வீரியத்தைக்குறித்தே மற்ற விஷயங்களில் மனிதனைக்குறி சிங்கத்துக்கும் ஒற்றுமை யீராது.

நான் மேலே சொல்லிய உதாரணத்தைக்கொண்டு விளங்கக் கொடுக்கிற தாவது:—முன் சொல்லிய ஆலம்கள் சகலதும் அல்லாருத்தாலாவுடைய வுஜுதின் நிழலல்லாமல், அந்த ஆலங்களுக்கு அல்லது அந்த ஆலங்களிலுள்ள படைப்புகளுக்கு வுஜுதில்லை யென்பதையும் அந்த மனிதன் கண்ணாடியை விட்டு நீங்கினால், அந்த தோற்றங்களெல்லாம் அற்றுப்போகு மென்பதையுமே இதை நன்றாய் விளங்கி நமக்கு ஒரு உள்ளமையுமில்லை, ஒரு தத்துவமுமில்லை சியலுமில்லை, பார்வையுமில்லை, கேள்வியுமில்லை, நாட்டமுமில்லை அல்லாவுத்தாலாவைக்கொண்டே என்று திட்டமாக்குவதுதான் தவறீது.

நாம் சொல்லிய ஆலம்களெல்லாம் மனிதனிற் கொழுகியிருக்கும் விதத்தை விளக்குதற்காக ஒரு உதாரணஞ் சொல்லுகிறதன் தல்லிகிறுப்பந்திரப் பெட்டியை மனிதனின் சீரம்போலும், அந்தப்பெட்டிக்குளிருக்கிற யந்திரம் கல்புபோலும், அந்த யந்திரத்தில் ஐந்து தமருகள் வைத்து ஐந்து ஊர்களுக்குப்போகிற தந்திகளைப் பொருத்தியிருப்பதுபோலும் அஜீசாமென்கிற ஆலத்துக்கு பஞ்சேந்திரியம் என்கிற தந்தியும் மிதாவென்கிற ஆலத்துக்கு பித்து அல்லது எண்ணெமென்கிற தந்தியும், அர்வாகு என்கிற ஆலத்துக்கு இல்மென்கிற தந்தியும், லாகூத்தென்கிற ஆலத்துக்கு சிற்றென்கிற தந்தியையுஞ் சேர்த்துப்பூட்டப்பட்டதுபோலுமாயிருக்கும் குறித்த யந்திரத்தை நடத்துவதுமின்சார தத்துவத்தைக் கொண்டே. கல்பை நடத்துவது அல்லாவுத்தாலாவின் வுஜுதின் தத்துவத்தைக்கொண்டே குறித்த யந்திரத்தில் ஒரு ஊருக்கு வைத்

கிருக்கிற தந்தி வழியாய்ப் பேசும்போது, மற்ற ஊர்களுக்கு வைத்திருக்கிற தந்திகளின் வாசல்கள் அடைக்கப்பட்டிருக்கும். இதுபோலவே அறிசாமுடைய ஆலத்தில் பஞ்சேந்திரியம் என்கிற வாசலைத் திறந்து அந்த ஆலத்தின் சமாசாரங்களிலும், பராக்குகளிலுமிருக்கும் வரையும்மற்ற ஆலங்களின் வாசல்கள் திறக்கப்படமாட்டா. அந்த ஆலங்களின் வாசல்கள் திறக்கவேண்டி மாலால், அந்த வாசலையடைத்து அதற்கும் அதற்குயரவிருக்கிற வாசலுக்குமிடையே தடையாயிருக்கிற அசுடதங்களை யெல்லாம் கழுவித் துப்பாவுசெய்த பின் உயரவிருக்கின்ற வாசலைத்திறக்கவேண்டும். அந்த அசுடதங்களைக் கழுகிறது, ஸாலிஹான அமலென்னுந்தண்ணீரைக்கொண்டே.

இந்த ஆலங்களின் விவரங்களைப்பிரித்துப்பேசமுன் அல்லாகுத்தாலா வத்தினி என்கிற சூரத்தில் மனிதனை உயர்த்திபாண தன்மையாய்ப் படைத்தோம்பின்பு கீழ்மையிலுங் கீழ்மையானவர்களைக்கிறேமென்று சொன்னதின் கருத்தை விளக்கப்போகிறோம்.

முதலாவது, மனிதனுடைய சரீரம் நாலு பூதங்கள், அல்லது அனாசீர்களைக் கொண்டு படைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த நாலு அனாசீர்களுமாவது:—மண்ணண்ணீர், காற்று, நெருப்பு இந்த நாலு அனாசீர்களுக்கும் அஸ்லாவது.—அணுவாயிருக்கும் இந்த அணு என்பது இன்னதென்பதைக்குறுண்ணுண்ணைக்கு மறுமொழி சொல்லும்போது சொல்லை துன்பயாலிலுள்ள உயிர்ப்பிராணிகள், மரம் மட்டை, கற்கரடி சகலதாம் மனிதனைப்போலவே நாலு அனாசீர்களை

கொண்டு படைக்கப்பட்டிருப்பதால் இவ் விஷயத்தில் மனிதன், மிருகம், மரம் மட்டை, கற்கரடி எல்லாம் ஒன்றாயிருக்கும். தயி ஆலத்தில் இவற்றையினத்தவற்றை மனிதனைக்கூட போலவே மற்றும் உயிர்ப்பிராணிகளுக்கும் மரங்களுக்குமிருப்பதால் அவைகளும் மனிதனும் இவ் விஷயத்தில் ஒன்றாயிருக்கும் இவற்றைத் தத்துவத்தால் விசியுண்டாக்கிறது மலம் நலத்தை வெளியாக்கிறது சரீரத்தை வளர்கிறது பருகிச் செலுத்து இவைகளை மற்ற தகவல்கள் இரண்டும் மனிதனுக்கு ஒன்றுடையவானாய் இருக்கிறது இச்சை கோடும் முடவிய குணம் இவற்றிடத்து இந்த அருமைவாணி இருப்பதால் இவ் பிபிவிருந்து எளிதிற என்னைக்கொளையிருக்கும் அறபாடுதென்பது அந்த விளக்கின் ஒளிவின் பிரகாசம் திரைத்தல் அதற்கு எண்ணெய் பார்வை, கேள்வி முடவிய இத்திரியங்கள் அதின் ஒளிவு, இச்சை ஆசை அதின் குணம். கோடும் அதின் புகை இந்த அருகு மனிதனுக்கிருப்பதுபோலவே மற்றும் உயிர்ப்பிராணிகளாக்குமிருப்பதால் மனிதனும் மிருகங்கள் முடவிய உயிர்ப்பிராணிகளும் இவ் விஷயத்தில் ஒன்றாயிருக்கும்.

ஆனால் அல்லாகுத்தாலா மனிதனுக்கு மற்றும் துன்யாலிலுள்ள படைப்புக்களொன்றுக்கும் கொட்டாத நக்சுண்டை விக்காடுவன்கிற ஊழைக்கொடுத்திருக்கிறான் இந்த அருக்குத்தான் அல்லாகுத்தாலா குறுவானில் நடபுசல் முட்மயின்று வென்றும் என்னுடைய கருமத்திலுள்ள தென்றும் சீரால்விருக்கிறது இந்த அருகு சரீரத்தை அல்லது அருகுமைவானியைச் சேராமலும் பிரியாமலும் பொதிந்து நீங்கும் யோசித்தல் பிரித்தறி

தல் பாடம் பண்ணுதல் ஞாபகத்தில் வைத்தல் இவ்முனைத்தேடல் ஆகிய குணங்களையடையது இந்த ஹகுக்குச் சிவமேனையுடைய உலப்பென்றுச் சொல்லப்படும் இதுதான் உள்ளமையில் இன்சானுயிருக்கும் இதற்குத்தீனும் தேட்டமும் இல்லமாயிருக்கும் இதைக்குறித்துத்தான் செய்யுகிறமுறையீத்தீன் அத்துல் காதிறு ஜீலானி கத்தஸல்லா கு சிற்றகுல் அலிசு அவர்கள் அல்லா குத்தாலாவிடம் நாயனே உணக்கொரு தலமுண்டாவென்றுகேட்க நான் தலங்களுல்லாவற நறு முண்டாக்கினவன் நான் தலங்களுக்கெல்லாம் தலமாயிருக்கிறேன் எனக்குத்தலம்வேறில்லை மனிதனுடைய கல்பிலிருக்கிற சிர்ரிஸல்லாமலென்றும் இன்சானுகிறவன் என்னுடைய சிர்ரியிருக்கும் நான் அவனுடைய சிர்ரியிருக்கும் இன்சானுடைய சிர்ரியிறது என்னுடைய சிர்ரிஸி நின்றமாயிருக்கும் இன்னம் இன்சானே என்னுடைய ஏறுவாகமமாக்கிக்கொண்டேன் மற்றும் படைப்புக்களுல்லாவற்றையும் இன்சானுக்கு வாகமமாக்கினேனாமனிதனை என்னொளிவால் படைத்தேன் மலாயிக்கத்துகளை மனிதனுடைய ஒளியில் நின்றும் படைத்தேன் என்றும் மனிதன் அவன் எனனிடத்தேயிருக்கின்ற தன்மையை யறிவானேயானால் ஒவ்வொரு மூச்சிலும் அவன் தன்னைக் குறித்து நான் இராஜர்களுக்கெல்லாம் ராஜன் இன்று இராஜாங்கம் எனக்கேயல்லாது வேறொருவருக்கு மில்லையென்று சொல்லவொன்று திருவுளம்பற்றினான் இப்படிப்பட்ட உயர்த்திடானாணிகைக் குறித்துத் தான்மனிதனை உயர்த்தியானதன் மையாய்ப்படைத்தோமென்று குறுவாரணில் அல்லாகுத்தாலாசொல்லியிருக்கி

ன்றது இப்படிப்பட்டமேன்மையானறு கு சரீரத்தோடு சேர்ந்தவுடனே தயீத்தின்குணமுட்புதங்களின் குணமுமேவிட்டு அந்தமேன்மையான ஹகின்குணம் பிரகாசிக்காமல் மங்கச்செய்து பற்பலமிருகங்கள் சீவசெய்துகள் அனுகின்ற முதலியவைகளின் தீயகுணங்களை யும் கொண்டதால்தான் அல்லாகுத்தாலா பின்பு கீழ்மையிலும் கீழ்மையானவர்க ளாக்கிமேன்மென்று சொன்னது.

இத்தீத் தயீயத்துடைய கெட்டகுணங்கள் மேலிட்டிருக்கும் தன்மைக்கு நரகமென்று ஶிரிபீன்களசொல்லுகிறார் கள். இதுநரகமென்பதற்குள்ள அத்தாட்சிகளைப் பின்னாற் சொல்வேன் இந்த தயீயத்தென்றிற நரகத்தில் விழுந்துயிருகங்களின் குணங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டு, மிருகங்களாயிருப்பவர்களை வெளியெடுக்கத்தக்க வணக்கங்களுக்களிட்டு மிருக்கின்றன வென்றுநீனைக்கிறீர்களா? குறிப்புவர்கள் கிழமைக்கொருமுறை பல்லதுயிரண்டு முறைகொவிலுக்குபோய் ஆசனத்தில் பெண்களும் ஆண்களுமாகவிருந்துபோதகரின் பிரசங்கத்தை கேட்டுவிட்டு வீட்டுக்குவரும் வணக்கத்தினால் இந்த நரகத்தைவிட்டுமெளிவரவும் மிருகங்களின் குணங்களை விட்டு மீங்கவும் கூடுமென்று நினைக்கிறீர்களா? பிராமணக்குருக்களே! நீங்கள் உங்கள் சரீரத்திற் சாம்பரைப்பூசியும் வீக்கிரங்களுக்கு நமஸ்காரஞ் செய்தும் தேங்காய்பழம் வெற்றிலை பாக்கு முகவியவைகளைவைத்துப் பூசைபண்ணியும் நீங்கள் உங்கள் மனத்திருள் நீங்கிப் பரமகதியடைய நினைத்திருக்கிறீர்களா? வாருங்கள் ஒரு பள்ளிவாசல் சமீபத்துக்குப்போவோம் அங்கு நடக்கிற வணக்கங்களையுங் காட்டுகிறேன் அவைகளின் பொருள்களையும் விளக்குகிறேன் அதன்பிறகு ஆருடைய வணக்கம் நபுசைத் தூட்டமையாக்கத்தக்க வணக்கமென்று நீங்களே சொல்லுங்கள்.